

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17P/366/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312229902
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2013:2312229902.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci starostlivosti súdu o mal. deti B. a to P., nar. XX.X.XXXX a P., nar. X.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti matky: K.Í. B., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. č. XXX a otca: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., t.č. XXX XX F. č. XXX, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov a o úprave styku s druhým rodičom na čas do rozvodu zastavuje.

Otec detí je povinný prispievať na ich výživu mesačne sumou 100,- eur na každé dieťa a to za obdobie od 15.6.2012 do 25.2.2013.

Dlžné výživné za obdobie od 15.6.2012 do 25.2.2013 v celkovej výške 900,- eur na maloletého P. je otec dieťaťa povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 150,- eur, kde splátky sú splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok.

Dlžné výživné za obdobie od 15.6.2012 do 25.2.2013 v celkovej výške 900,- eur na maloletú P. je otec dieťaťa povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 150,- eur, kde splátky sú splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Matka mal. detí svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.11.2012 žiadala, aby súd upravil práva a povinnosti rodičov voči mal. deťom na čas do rozvodu. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom detí sú manželia v rozvodovom konaní, od 15.6.2012 nežijú v spoločnej domácnosti, o deti sa stará iba matka, otec na ich výživu neprispieva. Matka žiadala deti zveriť do jej starostlivosti, otca zaviazat' prispievať na výživu detí 100,- eur mesačne na mal. P. a 80,- eur mesačne na mal. P. a to počnúc dňom 1.7.2012. zároveň žiadala upraviť styk otca s mal. deťmi.

Súd doručil otcovi dieťaťa návrh spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadril a aby súdu doložil listinné podklady potrebné na rozhodnutie vo veci, najmä aby preukázal svoje príjmy a pravidelné výdavky. Otec prevzal uvedenú zásielku súdu dňa 2.5.2013, do rozhodnutia súdu sa k veci nevyjadril, na pojednávanie dňa 13.6.2013 sa nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil až po pojednávaní (dôvod neprítomnosti ani dodatočne nepreukázal), na ktorom súd rozhodol. Súd vzhľadom na uvedené postupoval v súlade s § 101 ods. 1 a 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom - potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne, s obsahom spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 16P/267/2012, vypočul matku mal. detí a kolízneho opatrovníka a zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Rodičia mal. detí boli manželia, v ktorom manželstve sa dňa XX.X.XXXX narodil syn P. a dňa X.XX.XXXX dcéra P..

Tunajší súd dňa 28.8.2012 pod č.k. 16P/267/2012 - 10 nariadil predbežné opatrenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 8.11.2012, ktorým sa maloleté deti dočasne zverili do osobnej starostlivosti matky až do právoplatného skončenia konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде.

Tunajší súd dňa 9.1.2013 rozsudkom pod č.k. 16P/214/2012 - 4, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 25.2.2013, manželstvo rodičov mal. detí rozviedol a zároveň schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa maloleté deti na čas po rozvoде manželstva zverujú do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Otec detí sa zaviazal prispievať na výživu detí po 100,- eur mesačne na každé dieťa s tým, že výživné je splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí. Rodičia sa dohodli, že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 18.00 hod. do nedele do 14.00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny rok v čase od 24.12. od 10,00 hod. do 25.12. do 9,00 hod., každý párný rok v čase 25.12. od 10,00 hod. do 18,00 hod, každý párný rok v čase od 31.12. od 9,00 hod. do 1.1. nasledujúceho roka do 13,00 hod., každý nepárny veľkonočný pondelok v čase od 10,00 hod. do 18,00 hod., a počas letných prázdnin v každom kalendárnom roku v čase od 1.7. od 9,00 hod. do 15.7. do 18,00 hod. a od 1.8. od 9,00 hod. do 15.8. do 18,00 hod. s tým, že matka je povinná pripraviť a odovzdať deti v dohodnutom čase v mieste ich bydliska otcovi a otec je povinný v uvedenom mieste bydliska deti matke po ukončení styku vrátiť.

Súd pri určení výživného vychádzal z čistého príjmu matky 250,- eur mesačne, otec svoj príjem nevedel preukázať.

Vzhľadom na rozsudok súdu pod č.k. 16P/214/2012 - 4, keďže súd rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas do rozvođu a to dňa 13.6.2013, kedy už bolo manželstvo rodičov detí právoplatne rozvedené, súd konanie v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov a o úprave styku s druhým rodičom na čas do rozvođu zastavil. Svoje rozhodnutie súd odôvodňuje tým, že po rozvoде manželstva sa stalo bezpredmetným rozhodovanie v uvedenej časti, nakoľko takéto rozhodnutie by bolo nevykonateľné. Odpadol predmet konania a teda neboli splnené podmienky na rozhodnutie o predmete konania v tejto časti.

Súd preto v ďalšom rozhodoval len o vyživovacej povinnosti otca k mal. deťom, ktoré boli predbežným opatrením zverené do starostlivosti matke.

Matka na pojednávaní dňa 13.6.2013 uviedla, že deti sú zdravé, s otcom detí nežijú v spoločnej domácnosti od 15.6.2012, od ktorej doby si otec neplní vyživovaciu povinnosť a to ani čiastočne. Mal. syn je žiakom X. ročníka ZŠ, mal. dcéra navštevuje predškolské zariadenie. So starostlivosťou o deti a najmä s finančným zabezpečením o deti matke pomáhajú jej rodičia, u ktorých matka aj s deťmi býva.

Matka má na zabezpečenie potrieb detí bežné mesačné výdavky primerané ich veku. Matka na otca podala trestné oznámenie pre zanedbanie povinnej výživy.

Priemerný čistý mesačný príjem matky detí je 246,42 eur. Otec príjem nepreukázala, nie je SZČO a nie je ani zamestnaný, nepoberá sociálne dávky, súd ho preto posudzoval ako osobu dobrovoľne nezamestnanú.

Kolízny opatrovník navrhol určiť výživné v súlade s rozsudkom o rozvode, nakoľko sa otec dobrovoľne zaviazal plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 100,- eur mesačne na každé dieťa a to počnúc dňom 15.6.2012 (odo dňa, kedy prestali rodičia žiť v spoločnej domácnosti) do právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od 15.6.2012 rodičia detí nežijú v spoločnej domácnosti, dňa 25.2.2013 nadobudol rozsudok, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, právoplatnosť. Otec za uvedené obdobie neprispieval na výživu detí žiadnym spôsobom, čím riadne nevykonáva svoje rodičovské povinnosti.

Podľa § 28 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZR), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

(2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 ZR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1, 3 a 4 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

(3) Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

(4) Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 ZR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V odseku 1 §-u 28 sa príkladmo vymedzuje obsah rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu (na rozdiel od pôvodného pojmu rodičovských práv, ktorý pokrýval bez ďalšieho upresnenia i rodičovské povinnosti). Vymedzený obsah rodičovských práv a povinností zahŕňa v sebe najmä sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu maloletého dieťaťa, o jeho zdravie, výživu a všestranný vývoj. Premietajú sa tu prvýkrát práva a povinnosti rodičov pri výchove maloletého dieťaťa, zakotvené v príslušných článkoch Dohovoru o právach dieťaťa, oznámeného pod č. 104/1991 Zb. V zmysle uvedeného Dohovoru rodičia sú napr. povinní chrániť záujmy dieťaťa tak, aby sa v každom prípade zabezpečil jeho najlepší záujem (samozrejme uprednostnený pred záujmami rodičov, resp. niektorého z rodičov), ktorý musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, uskutočňovanej napríklad aj súdmi (čl. 3); rozvoj dieťaťa sa má zabezpečiť v najvyššej možnej miere (čl. 6 ods. 2), pričom výchova dieťaťa musí byť zameraná na rozvoj osobnosti dieťaťa, jeho nadania, rozumových a fyzických schopností, na prípravu na aktívny život v dospelom veku a podobne (čl. 29).

S poukazom na Dohovor o právach dieťaťa, podľa článku 3 záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú zabezpečiť dieťaťu takú ochranu a starostlivosť, aká je nevyhnutná pre jeho blaho, pričom berú ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za neho zodpovedných, a robia pre to všetky potrebné zákonodarné a správne opatrenia.

Podľa článku 27 Dohovoru, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo každého dieťaťa na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj. Rodič(ia) alebo iné osoby, ktoré sa o dieťa starajú, nesú v rámci svojich schopností a finančných možností základnú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok nevyhnutných pre rozvoj dieťaťa.

Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Na jednej strane treba brať do úvahy záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam a danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci (napr. zavinené rozviazanie pracovného pomeru). Dosiahnutím plnoletosti (ani inou časovou hranicou) vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká (pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, vyživovacia povinnosť trvá do smrti rodiča alebo dieťaťa).

Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamena mechanickú rovnosť. Vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich. Na uvedené skutočnosti treba prihliadnúť aj z hľadiska kritérií potenciality príjmov (§ 75), t.j. či sa povinný nevzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, resp. či neberie na seba neprimerané majetkové riziká. Z fiktívnej sumy bude súd vychádzať napríklad vtedy, ak dospeje k záveru, že povinný bezdôvodne zastáva horšie platené miesto nezodpovedajúce jeho kvalifikácii, hoci niet prekážok, aby zastával lepšie platené miesto.

Pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet v tom zmysle, že rodičovi, ktorý má dvojnásobný príjem v porovnaní s druhým rodičom, sa určí výživné v dvojnásobnej výške, keďže pri nižšom príjme je vyšší podiel nákladov, ktoré rodič zo sumy svojich príjmov musí vynaložiť na nevyhnutné potreby. Všeobecne platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti.

Pre komplexnosť posúdenia majetkových pomerov povinného sú predmetom dokazovania aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality. Na zadĺženie povinného rodiča z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty, súd pri ustálení majetkových pomerov nebude prihliadať. Aplikačná prax požaduje neprihliadať ani na dlhy vzniknuté z trestnej činnosti, prípadne z nečestného konania, ktorého dôsledky by sa nemali prenášať na dieťa.

Rozoberané kritériá na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna. Závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, od formy prípravy na budúce povolanie. Súčasne závisí od schopností a možností rodičov. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa preto môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb nutných pre život až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Je teda úmerná životnej úrovni rodičov. Prípravu na povolanie umožňujú rôzne typy škôl, v rámci ktorých sú aj odlišné náklady.

Obligatórnym zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. Uvedené konanie sa v zmysle predmetného ustanovenia chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín "prihliada sa", osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu.

Ďalší prostriedok na presadzovanie záujmov detí (aj plnoletých) predstavuje novým zákonom zakotvená priorita výživného v rámci komplexu výdavkov povinného rodiča. Priorita vyživovacej povinnosti rodiča je daná záujmom dieťaťa chráneným príslušnými medzinárodnými dohovormi. V rámci preukazovania výdavkov povinného v konaní o určenie výživného súd posúdi charakter zistených výdavkov, t.j. či ich

vo vzťahu k prednostnej vyživovacej povinnosti možno považovať za nevyhnutné. Pokiaľ ich neposúdi ako nevyhnutné, na takéto sumy neprihliadne a výšku výživného určí zo sumy, ako by k ich vynaloženiu nedošlo (rodičom nadobudnuté majetkové podstaty ostávajú nedotknuté).

Kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Podstatnými skutočnosťami pre posúdenie možnosti a schopností povinného plniť si vyživovaciu povinnosť sú aj okolnosti týkajúce sa jeho majetkových pomerov, ktoré treba posudzovať komplexne.

Cieľom § 62 ods. 5 ZR je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že matka sa o deti riadne stará, pri starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní a to aj napriek uzatvorenej rodičovskej dohode. Každý z rodičov si musí uvedomiť svoju vyživovaciu povinnosť a konať v súlade s touto povinnosťou, preto je nutné, aby si rodičia uvedomili, koľko mal. detí sú objektívne schopní vyživiť. Nie je preto možné, aby sú zaťažil vyživovacou povinnosťou len matku, aby tak odbremenil otca mal. detí a jeho vyživovaciu povinnosť minimalizoval, navyše aj v takom prípade, keď sa matka o deti osobne stará a poskytuje im všetku opateru.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a na návrh kolízneho opatrovníka, súd určil vyživovaciu povinnosť otca k mal. deťom odo dňa, kedy rodičia prestali žiť v spoločnej domácnosti, t.j. od 15.6.2012 do dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, t.j. do 25.2.2013.

Výšku výživného súd určil s prihliadnutím na osobnú starostlivosť matky o deti, výšku jej príjmu a na to, že otec detí je dobrovoľne nezamestnaný. Súd poukazuje aj na to, že pri rozvode manželstva rodičia uzavreli rodičovskú dohodu ohľadne výživného a keďže obdobie, za ktoré súd určil vyživovaciu povinnosť otca k deťom, predchádza obdobie po rozvode, ktoré bolo zohľadnené aj pri určení výživného na čas po rozvode, súd rozhodol o výške výživného rovnako ako na čas po rozvode, keďže za

rozhodované obdobie neboli pomery na strane detí či rodičov radikálne iné, teda také, ktoré by odôvodňovali určenie výživného v inej výške ako na čas po rozvode.

O výške výživného súd rozhodol teda s poukazom na príjmy a výdavky rodičov detí, vek detí a ich potreby, ako aj vzhľadom na to, že otec detí je dobrovoľne nezamestnaný.

Súd preto s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti určil výživné tak, ako to považoval za primerané a spravodlivé a to vo výške mesačne sumou 100,- eur na každé mal. dieťa. Keďže už uplynula doba, za ktorú súd určil výživné, splatnosť výživného súd neurčoval, určil však splatnosť splátok dlžného výživného za uplynulé obdobie. Dlžné výživné za obdobie od 15.6.2012 do 25.2.2013 vzniklo na každé dieťa v celkovej výške 900,- eur, ktoré je otec dieťaťa povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 150,- eur na každé dieťa, kde splátky sú splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok.

Dlžné výživné za obdobie v celkovej výške 900,- eur na každé dieťa súd vypočítal ako súčin výživného a počtu mesiacov, t.j. 100,- eur x 9 mesiacov (900,- eur). Na jún 2012 ako aj február 2013 súd počítal výživné v plnej výške a nielen jeho pomernú časť, nakoľko zákon o rodine nestanovuje, že výživné sa musí spotrebovať pravidelne každý deň v pomernej časti, rovnako môže byť spotrebované na začiatku mesiaca v plnej výške, alebo na jeho konci, preto je potrebné vychádzať pri určení dlžného výživného z celej mesačne sumy výživného určeného súdom.

Na základe uvedeného súd rozhodol v merite veci tak, ako to vyplýva z enunuciátu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p., predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.